

Papa Ivan Pavao II. proglasio je blaženima i svetima

Bl. Ivana Merza:

“Ivan Merz je vjernik svjetovnjak uzoran i hrabar, čovjek kulture i osjetljiv za bogoslužje, uronjen u nadnaravno i djelatno zauzet u širenju kraljevstva Božjega. Njega vam želim dati kao svjedoka Kristova i zaštitnika, ali istodobno i suputnika na putu u vašoj povijesti, u ponovnoj izgradnji onoga što je srušilo nasilje, u pomirbi među pojedincima i obiteljima, u promaknuću istinske društvene obnove u pravdi i miru. On će od danas biti uzor mladeži, primjer vjericima svjetovnjacima.»

Bl. Mariju od Propetog Isusa Petković:

“Lik me blažene Marije Propetoga Isusa vodi k razmišljanju o svim hrvatskim ženama; o suprugama i sretnim majkama... Hrvatske žene, svjesne svojega vrlo uzvišenoga poziva »supruga« i »majke«, nastavite gledati na svaku osobu očima srca te joj ići ususret i biti uza nju osjetljivošću, što je vlastita majčinskome osjećaju. Vaša je nazočnost prijeko potrebna u obitelji, u društvu, u crkvenoj zajednici.“

Bl. Alojzija Stepinca: “Ovo je povijesni događaj u životu Crkve i vaše nacije. Podnijevši na svojem tijelu i duhu okrutnosti komunističkog sustava, jedan od istaknutih likova Katoličke Crkve, zagrebački nadbiskup kardinal Alojzije Stepinac sada se povjerava sjećanju svojih sunarodnjaka s blistavim znamenjem mučeništva«.

Sv .B. Leopolda Mandića: “Ako bismo ga htjeli definirati jednom riječju, on je “ispovjednik”; on je znao samo “ispovijedati”. U njegovu nestajanju da načini mjesta pravome Pastiru duša. On je ovako izražavao svoje zalaganje: “Sakrijmo sve, čak i ono što može izgledati kao Božji dar, da se od toga ne bi napravila trgovina. Bogu jedinom čast i slava! Kad bi bilo moguće, mi bismo trebali proći zemljom poput sjene koja ne ostavlja za sobom traga.” I kad su ga pitali kako uspijeva teško živjeti, on je odgovarao: “To je moj život.”

Sv. Marka Križevčanina: “Sv Marko simbol mukotrpe povijesti vašeg naroda i junačke vjernosti hrvatskoga naroda Papi i Svetoj Stolicu. Primjer svetoga Marka neka svima bude poticaj da dolično upoznaju katolički nauk, da postanu svjedoci Isusa Krista i navjestitelji Njegove evanđeoske poruke, te da još više učvrste veze jedinstva s Apostolskom Stolicom.”

Župni oglasi

1. Produžili smo prikupljanje plodova zemlje još tjedan dana zbog slabog odaziva

2. Spomendan sv. Ivana Pavla II. – 22. listopada. Zajedno sa DPD „Sv. Ivan Pavao II.“ pozivamo Vas na zajednički susret koji će početi u 17 sati, riječju o životu i radu sv. Ivana Pavla II., krunicom Otajstva svjetla u 17,30 i misom u 18 sati. Nakon mise Maći glagoljaši nas pozivaju na kratko druženje i viđenje njihovog rada. Pridržavati ćemo se epidemioloških preporuka.

3. Čitajte katolički tisak – uzdižite se duhovno i vjerski

Krunica je molitve jednostavna, utješna i moćna! Bl. Alojzije Stepinac

Vlč. Pejo Ivkić - Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom
OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
047-584-070 • 098-245-587 • zupa.ostarije@gmail.com
18. listopada 2020. • 29. NKG • God. XI. • br. 40 (527)

20

Podajte caru carevo, a Bogu Božje

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju: U ono vrijeme: Odoše farizeji i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi.

Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: »Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran. Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?« Znajući njihovu opakost, reče Isus: »Zašto me iskušavate, licemjeri? Pokažite mi porezni novac!« Pružiše mu denar. On ih upita: »Čija je ovo slika i natpis?« Odgovore: »Carev.« Kaže im: »Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje.« (Mt 22, 15-21)

Svakome dati njegovo

Poželješe ljudi iskušati Isusa i upitaše ga: da li dati caru porez ili ne? Kušnja nastade iz želje da Isusa uhvate u riječi, da ga ponize i omalovaže, da sebe pred narodom pokažu mudrijima. Isus nalazi jednostavno rješenje – uzima ono do čega im je najviše stalo – novac, pita ih o slici na novčanici: čija je? Nisu imali kud, odgovoriše – careva je slika. On smireno odgovori: caru carevo a Bogu božje. Njihovi planovi se izjaloviše, ostadoše posramljeni. Koliko puta i mi kušamo Isusa, na razne načine. Koliko puta izigravamo farizeje svojim postupcima i izazivamo Isusa, svojim ponašanjem, pitanjima i odgovorima. I nama je novac postao sve, spremni smo za njega sve učiniti – pa čak izdati i bližnje i Boga.

Mi ga ipak hvala Bogu donekle imamo, ali ima u svijetu mnogo koji ga nemaju. Mnogima je život ugrožen, mnogi gladuju i umiru u neimaštini. Svjetski je dan misija, dan kad smo svi pozvani pomoći svijetu koji je u bijedi i nevolji, bilo novcem, bilo molitvom, bilo drugim načinima. Bog nas poziva na milosrđe, u biti izaziva nas da pokažemo spremnost pomoći. Svi smo mi na istoj lađi, ali svi ne gledamo jednako. Pozvani smo veslati da se lađa ne prevrne. Također smo pozvani dijeliti kruh da svi u lađi dobiju jelo i da steknu snagu za daljnji dar, za veslanje. Mnogo je potrebitih – moramo im pomoći, sami ne mogu. Pozvani smo izaći iz sebe i darivati i novac i ljubav onima koji su ugroženi, koji nemaju. Imajmo otvorene dlanove, otvoreno srce za takve. Bog od nas traži malo, ali zato vraća mnogo. On voli one kojima može uzvratiti. Njegova ljubav uvijek djeluje, uvijek se prelijeva, nikad ne miruje. Dopustimo da i nas ta ljubav zahvati, da je možemo prenijeti u stvarnost – kažimo: “Evo me, mene pošalji Gospodine.“

(Vlč. Pejo Ivkić)

Društvene zapovjedi

1. Poštuj svakog čovjeka jer u njemu živi Krist. Budi osjetljiv na drugog čovjeka, tvoga brata.
2. Misli dobro o svima – ne misli zlo ni o kome. Pokušaj i u najlošijem naći barem nešto dobro.
3. O drugima uvijek govori dobro – ne govori loše. Ispravi zlo koje si drugome nanio riječju. Ne čini razdor među ljudima.
4. Razgovaraj jezikom ljubavi sa svakim. Nikad ne povisuj glas. Ne psuj. Ne čini zlog drugome. Ne izazivaj suze. Donesi mir i iskazuj dobrotu.
5. Opraštaj svima sve. Ne nosi zloće u srcu. Uvijek prvi pruži ruku pomirbe.
6. Djeluj uvijek na korist bližnjega. Čini dobro drugome, kao što želiš da ti drugi čine. Ne misli što je tebi netko dužan, već što si ti dužan drugome.
7. Suosjećaj s drugima u trpljenju. Nosi utjehu, savjet, pomoć, srce drugima.
8. Radi pošteno da drugi mogu koristiti tvoj rad, kao što se ti koristiš iz rada drugima.
9. Uključi se u društvenu pomoć bližnjima. Otvori se potrebama siromašnih i bolesnih. Dijeli. Nađi oko sebe one koji su u potrebi.
10. Moli za sve i za neprijatelje.

Sl. Božji. Stefan Wyszyński, kardinal

Sv. Ivan Pavao II. s krunicom

Ivan Pavao II., Iz Apostolskog pisma biskupima, svećenicima i vjernicima o svetoj krunici, Krunica Djevice Marije, u Vatikanu, 16. listopada 2002.

„A da bi krunica postala na potpuniji način „sažetak našeg evanđelja“, priliči da se, nakon razmišljanja o Kristovu utjelovljenju i skrovitom životu (radosna otajstva), a prije usredotočivanja na njegove patnje u mucu (žalosna otajstva) i uskrsnu pobjedu (slavna otajstva), razmatraju neki osobito značajni trenuci njegova javnog života (otajstva svjetla).“ str. 29

„Krist je „svjetlost svjetla“ (Iv8,12).

No to osobito dolazi do izražaja u godinama javnog života, kada naviješta evanđelje Kraljevstva. Pet važnih trenutaka – „svjetlosnih“ otajstava Kristova života: 1. Njegovo krštenje na Jordanu, 2. Njegovo samoobjavljivanje na svadbi u Kani, 3. Njegovo naviještanje kraljevstva Božjega s pozivom na obraćenje, 4. Njegovo preobraženje i 5. Njegovo ustanovljenje euharistije izraz pashalnog otajstva. Krštenje na Jordanu – silazi u vodu, glas Očev proglašava ga Sinom ljubljanim, a Duh se spušta na nj i uvede ga u predstojeće poslanje. Otajstvo svjetla je i znamenje u Kani gdje je Krist

otvorio srca učenika za vjeru zahvaljujući intervenciji Marije, prve vjernice. I propovijedanje kojim Isus naviješta dolazak kraljevstva Božjega i poziva na obraćenje otpuštajući grijeha svima koji mu pristupaju s poniznom vjerom. Najsajjnije je preobraženje na brdu Taboru. Ustanovljenje euharistije u kojoj Krist daje svoje tijelo i krv za hranu pod znakovima kruha i vina.

U tim otajstvima, izuzev znamenja u Kani, Marijina prisutnost ostaje u pozadini. No uloga koju je imala u KANI na neki način prati cjelokupno Kristovo poslanje...veliki majčinski savjet kojeg ona upućuje Crkvi svih vremena.“Što god vam rekne, učinite!“ (Iv 2,5) Taj je savjet izvrstan uvod u Krstove riječi i znakove tijekom njegova javnog djelovanja i tvori marijansku pozadinu svih „Otajstava svjetla“. Str.32-33

„Krunica je odjek Marijine molitve, njezin trajni Veliča za djelo otkupiteljskog utjelovljenja, koje je otpočelo u njezinu djevičanskom krilu. S krunicom kršćanski narod sjeda u Marijinu školu da bi se uveo u razmatranje ljepote Kristova lica i iskustvo dubine njegove ljubavi. str. 5-6

„Može se reći da je krunica, u određenom smislu, molitva – komentar, koja govori o čudesnoj prisutnosti Majke Božje u otajstvu Krista i Crkve.“ str. 7

„Marija trajno pred vjernike stavlja „otajstva“ svoga Sina, sa željom da ih se razmatra kako bi mogli osloboditi svu svoju spasenjsku snagu. Kada moli krunicu, kršćanska zajednica preuzima Marijina sjećanja i njezin kontemplativni pogled.“ Str. 17

„Veliki pjesnik Dante, u duhu sv. Bernarda, divno to tumači kada pjeva: Vrijedna si, Gospo, i velika budi. Tko se za milost tebi ne utječe, njegova želja let bez krila žudi.“ Str. 24

„U razmatranju Kristova lica uvedeni smo ako u Duhu slušamo Očev glas...Potrebna je dakle objava odozgor. A da bismo je mogli prihvatiti, nužno je pažljivo oslušivati: „samo iskustvo šutnje i molitve otvara prikladno obzorje na kojemu može sazrijevati i razvijati se istinskija spoznaja, primjerena i dosljedna tomu otajstvu.“ Str. 27

„Lijepo je i plodonosno povjeriti krunici također godine odrastanja djece. Ne prati li možda krunica Kristov život – od njegova začeca do njegove smrti, a potom do njegova uskrsnuća i njegove slave? U društvu visokorazvijene tehnologije, masovnih medija i globalizacije sve se odvija mnogo brže te se kulturalna razlika među naraštajima sve više produbljuje. Moliti krunicu sigurno nije rješenje svih problema, ali je duhovna pomoć koju se ne smije podcijeniti.“ Str. 57

